

Toto by si měl přečíst každý pes, který hodlá vstoupit za branku, kde bydlím.

Bohužel nemám branku a psi, pokud vím, mají problém s pulštinou, takže by mému sdělení stejně nerozuměli.

Totíž, dostal jsem za úkol napsat něco k svátku Valentýna. Se svou bejvalkou jsem se 14. 2. poznal a ani jsme netušili, že z tohoto data jednou bude svátek. A tak jej neuznávám, jen o něm vím. Napsat o lásce ale umím. Já, zlý Pulec jsem

totíž zkrotil rozmazleného a zlého psa a nakonec jsme zjistili, že se máme rádi.

Vezmu to od pradávna: Učil jsem na kytaru jednoho hodně nadaného žáka a ten se, poté co jsem mu oznámil, že již má na to, aby se pustil do vlastní muziky, jal založit kapelu a do ní vzal i svého učitele, tedy mne. Tento kluk, zvaný Ondra, v té době velmi miloval dívku a říkal jí Týnka. Týnka byla dcerka nějaké maminky jménem Marika a ta

Marika vlastnila pejska jménem „nevím“. Fakt si nepamatuji jméno toho psiho lorda, ale pojďme mu říkat třeba Žeryk.

Jak se zlý Pulec k Žerykovi dostal: Stalo se, že hodný a svědomitý žák Ondráš uspořádal koncert své kapely, kde již samozřejmě zaměstnával svého učitele, tedy mne, tedy zatím ještě ne zlého, ale zatím hodného Pulce. Tento koncert jal milý Ondra jako prestižní a proto pozval i svou milou Týnku a ta zase pozvala svou

maminku Mariku. Koncert začal a Týnka s maminkou se pyšnilo umem Ondry, jenže po několika písních nadšení maminky změnilo pozornost z žáka na učitele. Nejspíš tomu dopomohl rozdíl věku Týnky a Ondry versus maminky a učitele. Takže se stalo, a to jsem se dozvěděl od „zlých jazyků“ po několika měsících, že maminka Marika prohlásila: „Tenhle kluk mi bude jednou hrát u postele“.

Stalo se, ale pořád se snažíme dostat k tomu, jak se zlý Pulec k Žerykovi dostal. Totiž, po koncertu se paní maminka rozhodla, že svým kamarádkám dokáže svá slova: „Tenhle kluk mi bude jednou hrát u postele“. Proběhlo několik telefonátů, o který jsem nevěděl a byl jsem mistrně vlákán do léčky, kdy mne náš bubeník Míra, o panelák soused s maminkou Marikou, pozval na návštěvu k němu, kde mne pozval na společnou návštěvu k mamince Marice. Stíháte myšlenky, čtenáři? Já

už ne! Prostě a jednoduše: Ocitl jsem se v kuchyni, kde jsem seděl já, maminka Marika, bubeník Míra a otázka, co tady vlastně dělám. Bubeník Míra zmizel během dvaceti minut a zbyli jsme: nesmělý „JÁ“, maminka Marika s „Tenhle kluk mi bude jednou hrát u postele“ a ta blbá otázka.

Stalo se, ale pořád se snažíme dostat k tomu, jak se zlý Pulec k Žerykovi dostal. Asi již tušíte, ale nevíte. Jde totiž o křeslo! Takže: ten den jsem u maminky Mariky přespál. (Byl jsem již několik roků rozveden, takže předpokládám, že mne nepovažujete za nějakého chlípnicka). Ale přišlo ráno a snídaně, kdy mne svůdně oděná maminka Marika představila svému „Lordovi“, Žerykovi. Je fakt, že jsem toho psa do té doby „Žeryka“ nějak nepotřeboval vnímat. Ale kdo je pánem domu: samozřejmě Žeryk a já jsem si mu sednul do křesla. On, chudák Žeryk vůbec netušil,

že jsem takový drzoun, že si sednu tam, kde je to „JEHO“. Na druhou stranu patří i mé pozvání do křesla od maminky Mariky, jako to je „MOJE“ křeslo. Už víme, jak se zlý Pulec k Žerykovi dostal, jenže ještě netušíme, jak to dopadlo.

Pokousaný zlý Pulec se rozhodl, že bude zlý a na Žeryka zařval, což není v mé povaze úplně zapsáno, ale povedlo se. Od té doby Žeryk uvolnil místo v křesle a já mu uctivě, s poklonou, ukázal, že teď je to „JEHO“. Nakonec ten zlý Pulec a zlý Žeryk byli lepší kámoši, maminka Marika a zlý Pulec!

Jak to vše dopadlo? Báječně: V den, kdy mne Marika zamkla v bytě, jsem utekl balkonem. Není mi líto vztahu s maminkou Marikou, je mi líto těžce vybojovaného vztahu mezi zlým Pulcem a svým, teritorium hájícím, Žerykem.

Tak to bylo o lásce mezi psem a pulcem.

Hynek Pulec

9.1.2019

Retaurace Mauricius

